

Leonardo mobilitási program
KÖZÖS PROGRAM –KÖZÖS SIKER
Napjaink kiegészítői az öltözködésben
Szakmai gyakorlat

FINNORSZÁG
HAMEENLINNA
2014.01.05. – 2014.02.02.

Készítette: Frank Viktória 2/14.d osztályos tanuló

Munkanapló

1. hét

2014.01.05-én, vasárnap este megérkeztünk Helsinkibe, majd busszal mentünk Hämeenlinnába. A buszállomásról kocsival vittek el a szálláshoz. A kollégiumban, 2 személyes szobákban szállásoltak el minket.

Hétfőn az iskolában szünet volt, ezért elmentünk körbenézni a városban, hogy mit hol találunk, hol tudunk vásárolni, milyen üzletek vannak a környéken.

Kedden reggel 8-ra mentünk be az iskolába, ahol nagyon kedvesen fogadtak minket. Az érkezésünk tiszteletére a magyar zászlót is felhúzták az iskola előtt, de csak egy napig. Amikor beértünk az épületbe, Marita fogadott minket. Megtudtuk, hogy egy olyan osztályba fogunk kerülni, ahol felnőtteket oktatnak, majd utána meg is mutatták a termet, ahol a gyakorlati időnket töltöttük. A hét folyamán azt is megtudtuk, hogy a következő héten érkeznek majd Franciaországból is diákok, és majd csak akkor fognak minket körbevezetni az iskolában, ha már ők is ott lesznek.

Az a tanműhely, ahol voltunk, nagyon sokban különbözött az itthonitól. Például sokkal nagyobb teremben volt berendezve, sokkal tágasabb volt a hely, így jobban el lehetett férni, könnyebb volt közlekedni a teremben. Az ottani gépek is mások voltak. Sokkal modernebbek, könnyebben lehetett velük varrni, mivel jobban szabályozható volt a gépek gyorsasága. Az is megkönnyítette a munkát, hogy minden gép szálvágós volt, így gyorsabban, és gördülékenyebben tudtunk dolgozni. A vasalók is sokkal jobban működtek, mint az itthoni tanműhelyben. A vasalódeszkák gőzelszívása rendesen működött, nem kellett attól félnem, hogy megégeti a kezemet

a felcsapó gőz, amikor vasalok, mert egy kis fém védőlap volt a vasalókra szerelve, ami megakadályozta, hogy a gőz közvetlenül a kezemet érje.

Az első héten csak kisebb feladatokat kaptunk, például hímeztünk, amihez segítségképpen kaptunk olyan könyveket, amikben régi, hagyományos finn hímzésekről voltak képek, és arról hogyan kell elkészíteni azokat, és kaptunk hozzá még eszközöket is, amikkel tudunk dolgozni, mint például fonalat, hímzőtűt, anyagdarabokat, amiken kipróbálhattuk a különböző mintákat.

Kellett még varrnunk egy babát, amire kis ruhákat is varrhattunk. Készítettünk még kerek kenyértartókat is, aminek a külső és belső oldala különböző színű és mintájú anyagból készült. Én két ilyen kenyértartót is készítettem, mert úgy gondoltam, hogy jó ajándék lenne az itthoniaknak. Ezeken kívül szerdán elvittek minket Turenkibe, és szombaton pedig Hämeenlinnában különböző használtruha üzletbe, bolhapiacokra, az iskola egyik buszával.

Számomra nagyon furcsa volt, hogy az órák kezdetét és végét nem jelezte csengő, így sokszor el is felejtettük figyelni, hogy mennyi az idő, és a többi diák szólt, hogy éppen kávé vagy ebédszünet van, és ez így is ment az első egy-két hétben, mire sikerült megszokni a csengők hiányát. A másik olyan dolog, ami eléggé meglepett, az volt, hogy ha a szünetben, vagy a tanórák végén valamit otthagytunk a teremben, nem kellett amiatt aggódnom, hogy valaki hozzányúl, vagy ellopja. Ha valamit otthagytunk a teremben, másnap ugyanott találtuk, pedig bárki bemehetett volna, hogy elvigye. Kellemes meglepetésként ért még az, hogy milyen tisztaság volt még az iskolában, és az, hogy milyen finom ételeket készítenek az iskola menzáján. Kicsit félttem attól, hogy nem nagyon fogok találni olyan ételt, ami ízlene, de szerencsére ennek éppen az ellenkezőjét tapasztaltam. Az itthoni menzával ellentétben az ottani kaják nagyon finomak és sokkal egészségesebbek voltak. Én

nagyon örültem, hogy minden nap volt valami saláta az ebéd mellé, és minden nap valami másfajta.

Az első héten, még csak ismerkedtünk a környezetünkkel, még nem igazán készítettünk terveket, inkább igyekeztünk megfigyelni a körülöttünk lévő fiatalokat, az iskola diákjait, hogy ők hogyan öltözködnek, milyen kiegészítőket, és azokat hogyan hordják.

2. hét

A második héten hétfőn megérkeztek a francia diákok is, akik hozzánk hasonlóan egy pályázat révén jutottak ki Finnországba, szakmai gyakorlatra. Ezért hétfőn a finn zászló mellett ott volt még a magyar és a francia zászló is.

Mivel már a franciák is ott voltak, így a hétfői napunk nagy része azzal telt, hogy körbevezettek minket az iskolában. Először egy előadóterembe vittek minket, ahol elmagyarázták, hogy ott hogyan működik az iskolai rendszer. Hány évig tart az általános iskola, hogy milyen rendszere van a közép- és felsőoktatásnak, és hogy az iskolában sok felnőttképzés is folyik.

Majd elindultunk, hogy körbevezessenek minket az iskolában. Először azt a konyhát mutatták meg, ahol a szakácsokat képezték. Az a helyiség is nagyon tágas és hihetetlenül jól felszerelt volt. Tényleg úgy nézett ki, mintha egy komoly étterem konyhája lett volna.

Utána megmutatták az iskola tornatermét is. Onnan a fodrászatokba mentünk. Több teljesen berendezett, mindenféle eszközzel felszerelt terem volt, ahol a fodrászok tanultak.

Majd a kárpitosok tantermei következtek. Ezek is, mint a többi terem, mindenféle, a szakmához szükséges eszközzel el volt látva.

Megnéztük még az iskola autószerelő részlegét, az asztalos műhelyt, és azokat a termeket is, ahol a szobafestők tanultak, ott gyönyörű munkákat láthattunk.

Miután körbevezettek minket, visszamentünk a termünkbe, és elkezdtünk csinálni egy érdekes díszítési technikával készülő kis neszesszert. Kedden és szerdán ollótartókat készítettünk magunknak és az osztálytársainknak ajándékba. Csütörtökön pedig kenyértartó díszeket varrtunk az iskola boltjába. Pénteken befejeztem az ollótartókat, és csináltam még egy neszesszert is, mert nagyon tetszett, a hétfőn pedig a városban voltunk nézelődni, és vásárolgatni.

3. hét

Hétfőn több, ráncolt, kerek párnahuzatot varrtunk, ami nem volt nehéz, csak nagyon időigényes, emiatt az egész nap azokat csináltuk. Kedden pedig az iskola egyik buszával elvittek minket Helsinkibe, ahol a tanárnő és az egyik diák vezetett körbe minket abból az osztályból, akikkel együtt voltunk. Láttuk a Parlamentet, és megnéztük a Nemzeti Múzeumot, több használtruha üzletben is voltunk, elmentünk a Marimekko egyik üzletébe is.

Szerdán pedig Tervakoskiba és Riihimakiba vittek minket vásárolgatni és az egyik üveg múzeumba, ami sajnos zárva volt, így nem tudtuk megnézni, ezért a mellette lévő vadász múzeumba mentünk be, ahol nagyon sok és sokféle állat volt kitömve. Voltak különböző szarvasok, madarak, rágcsálók, medvék. Az egyik teremben pedig egy vadászatról vetítettek filmet, amikor egy szarvast lőnek le és nyúznak meg. Ez a múzeum többünknek nem igazán nyerte el a tetszését, úgyhogy elég gyorsan végigjártuk.

Csütörtökön kaptunk egy csomó könyvet, amikben táskákról voltak képek és leírások, hogy hogyan kell elkészíteni őket. A többsége finn nyelven volt, de azért lehetett találni köztük egy jó pár olyan könyvet is, amik angolul voltak, úgyhogy a csütörtöki napunk azzal telt, hogy átnéztük azt a sok könyvet, megfigyeltük és tanulmányoztuk, hogy melyek azok, amik akár ma is megállnák a helyüket a divatban, és mindenki választott egy olyan táskát, amit meg szeretett volna csinálni. A következő nap pedig azzal telt, hogy a kiválasztott táskákat mindenki kicsit áttervezte, személyre szabta. Pénteken megint Helsinkibe vittek minket, de ezúttal a francia diákokkal együtt mentünk. Ezúttal nem az iskola egyik kisbuszával mentünk, hanem a kibéreltek egy nagyobbat, ahova mindenki befért. Ez alkalommal megnéztük a Jean Sibelius tiszteletére állított emlékművet, ami messziről a szerkezete és a sziluettje miatt, míg közelről a csövek egyedi megmunkálása miatt volt lenyűgöző.

Majd elmentünk megnézni a Szikla-templomot, ami nekem nagyon tetszett. Fantasztikus akusztikája mellett hihetetlenül békés hangulatot sugárzott. Ez után következett a város ortodox temploma, ami gyönyörű volt.

A nap folyamán sétáltunk befagyott tavon, láttunk lékhorgászokat, és elmentünk egy nagyon hangulatos palacsintázóba is. Ezt követően a belvárosban nézelődtünk és vásárolgattunk, elmentünk egy Designe Forum-ra, ahol finn kortárstervezésű ruhákat, táskákat, bútorokat, egyéb használati és dísz tárgyakat lehetett vásárolni, és miután ott végeztünk, indultunk vissza Hämeenlinnába. A hétvégén szintén a városban nézelődtünk, és pihentünk.

4. hét

Hétfőn nekiálltunk, hogy a kiválasztott táskákat megcsináljuk a próbaanyagból. Így még az előtt kiderültek az esetleges hibák, mielőtt a használatra szánt kész táskát varrtuk volna meg. Kedden és szerdán már rendes anyagból többféle táskát is varrtunk. Csütörtökön reggel pedig Tamperébe vittek minket, szintén a franciákkal együtt. Először egy üvegyárba szerettek volna elvinni minket, de amikor odaértünk senki nem tudott róla, hogy megyünk annak ellenére, hogy előre le lett beszélve. Végül nem mentünk be, mert felújítások miatt nem engedték. A következő hely, ahova mentünk egy szőrméket és bőroket szállító cég. Hasonlóan a

vadászmuzeumhoz ez a hely sem lett a kedvenceim egyike, mivel rengeteg valódi szőrme és bőr volt ott. Azonban érdekes is volt, mert az ember nem gyakran érintheti meg azoknak az állatoknak a bundáját, mint amik ott voltak. Például mutattak különböző rókabundákat, mókusokat, rénszarvas bundát és még nagyon sok fajta állatét.

Ezt követően ellátogattunk Tallipiha-ba, ami Tamperének egy olyan része, amit a régi időkben építettek. Olyasmi, mint nálunk a Skanzen.

Ott is vásárolgattunk egy kicsit majd bementünk a városközpontba is szétnézni, majd délután három körül elhagytuk Tamperét, és egy háromnegyedóra buszút után megérkeztünk egy tóparti kis házikóhoz, ahol megvacsoráztunk, majd kipróbálhattuk, hogy milyen is az igazi finn szauna.

Pénteken befejeztük a táskákat, majd átadtuk az ajándékokat, amiket még itthon készítettünk, és elbúcsúztunk azoktól, akikkel a négy hét alatt megismerkedtünk. A szombati nap azzal telt, hogy minden holminkat elpakoltuk, remélve, hogy minden be fog férni a bőröndökbe. Este pedig tettünk egy utolsó sétát a városban. Vasárnap Marita jött értünk kocsival, hogy elvigyen minket a buszállomásra. Egyórás buszút után megérkeztünk a helsinki repülőtérre. Szerencsére a becsekkolás gond nélkül

zajlott, és egy kis várakozás és késés után, de felszálltunk, majd 18:50-kor megérkeztünk a Liszt Ferenc repülőtérre.

A kint töltött idő nagyon hasznos volt számomra. Egyrészt azért, mert fantasztikus élményekben volt részem azáltal, hogy kijutottam, másrészt azért is, mert nagyon sokat fejlődtem több téren is. Például sok mindent tanultam a szakmámmal kapcsolatban. Sokat tapasztaltam és fejlődtem azáltal, hogy láttam, máshol milyen a középiskolai szakképzés, mennyivel több pénzt fordítanak az oktatásra, milyen új vagy számomra még ismeretlen technikák alkalmazhatóak a szakmában és olyan apró kis trükköket ismertem meg, amik megkönnyítik a munkát. Sokat fejlődött még az angol nyelvtudásom is azáltal, hogy kint rákényszerültem a nyelv használatára, mivel csak így tudtam magam megértetni a finnekkel. Habár már évek óta tanulok angolul, és a kiutazásom előtti időkben nagyobb hangsúlyt fektettem az angol nyelv tanulására, nem volt könnyű megszólalnom. Nehéz volt azonnal válaszolni és a válaszokat megérteni. Sokat segítettünk egymásnak és végül is sikerült egyedül is boldogulnunk és úgy érzem, hogy sokat fejlődött a szókinccsem, az önbizalmam és az önállóságom. Az út előtt, megvallom, nagyon félttem az ismeretlentől, de most sokkal magabiztosabb lettem és bátrabban vállalkoznék egy újabb utazásra.